

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 72.509/3
van 12 december 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat betreft de tegemoetkoming voor te renoveren of te verbeteren bestaande woning of voor te realiseren nieuwe woning, de financiële aspecten van kamerwoningen, hernieuwbare energie, onderbezetting, huurprijsberekening en groepsgebouw’

Op 14 november 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat betreft de tegemoetkoming voor te renoveren of te verbeteren bestaande woning of voor te realiseren nieuwe woning, de financiële aspecten van kamerwoningen, hernieuwbare energie, onderbezetting, huurprijsberekening en groepsgebouw’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 6 december 2022. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Inge VOS, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 december 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt er vooreerst toe het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021 te wijzigen zodat werkzaamheden die worden uitgevoerd in een appartementsgebouw en betrekking hebben op de gemeenschappelijke delen, in aanmerking komen voor de tegemoetkoming voor een te renoveren of te verbeteren bestaande woning of voor een te realiseren nieuwe woning (artikelen 1 tot 3 van het ontwerp). Voor die werken wordt bij overgangsregeling de geldigheidsduur van facturen verlengd (artikel 15).

Voorts wordt in datzelfde besluit de regeling van de sociale huur op een aantal punten gewijzigd (artikelen 4 tot 13). Zo wordt de lijst van te verwerken persoonsgegevens van sociale huurders uitgebreid tot de vaststelling dat de huurder een beschermde afnemer is (artikel 4) en wordt de regeling van de vaststelling van de huurprijs voor sociale huurwoningen gewijzigd (artikelen 5 en 6). De regeling van de onderbezetting en van de onderbezettingsvergoeding wordt aangescherpt (artikelen 7 en 11), maar er wordt hiervoor in een overgangsregeling voorzien (artikel 16). Ook wordt de vergoeding bepaald die verschuldigd is door de sociale huurder van een woning die uitgerust is met een fotovoltaïsch zonne-energiesysteem (artikelen 8 en 9). Ook voor deze regeling wordt in een overgangsregeling voorzien (artikel 14). Vermits enkel nog in een intredende plaatsbeschrijving is voorzien, wordt de terugbetaling van de huurwaarborg ervan losgekoppeld (artikel 10). In geval van verhuring van een sociale huurwoning buiten het sociale huurstelsel wordt voor groepsbouw niet langer bepaald dat de huurprijs niet hoger mag zijn dan de marktwaarde, en niet lager dan de helft van die marktwaarde (artikel 12) en wordt in de mogelijkheid van een huur van minder dan zes maanden voorzien in het geval dat de leegstandsbeheerder zelf maar voor een kortere periode over de woning kan beschikken (artikel 13).

Ten slotte wordt de inwerkingtreding geregeld van sommige bepalingen van het te nemen besluit, en van artikel 9 van het decreet van 6 mei 2022 ‘tot wijziging van boek 6, deel 9, titel 2 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat het gebruik van hernieuwbare energie door sociale huurders betreft, en tot wijziging van artikel 6.3/1, 6.16, 6.17 en 6.19 van dezelfde codex’ (artikel 17).

RECHTSGROND

3.1. Blijkens de rubriek ‘Rechtsgrond’ in de aanhef wordt voor het ontwerp rechtsgrond gezocht in de artikelen 6.23, 6.25, 6.26, 6.30, § 1, tweede lid, en 6.36, § 1 en § 2,

tweede lid, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, en in de artikelen 10 en 11 van het decreet van 6 mei 2022.

Hieromtrent om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde de volgende rechtsgrondentabel bezorgd:

Ontwerp	Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021	Rechtsgrond
Art. 1	Art. 5.189	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 5.72, §1, vierde lid, en 5.75, eerste lid
Art. 2	Art. 5.191	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 5.72, §1, vierde lid, en 5.75, eerste lid
Art. 3	Art. 5.193	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 5.72, §1, vierde lid, en 5.75, eerste lid
Art. 4	Art. 6.3/1, §1	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.3/1, §3, tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2021, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2021, 6 mei 2022 en 3 juni 2022
Art. 5	Art. 6.47	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.23, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2021
Art. 6	Art. 6.52	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.23, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2021
Art. 7	Art. 6.57	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.23, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2021
Art. 8	Art. 6.60	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.25, eerste lid, vervangen bij het decreet van 6 mei 2022
Art. 9	Art. 6.60, §1, tweede lid	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.25, eerste lid, vervangen bij het decreet van 6 mei 2022
Art. 10	Art. 6.61, §2, vijfde lid	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.26
Art. 11	Art. 6.65	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.30, §1, eerste lid, vervangen bij het decreet van 9 juli 2021
Art. 12	Art. 6.71, §3, vierde lid	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.36, §1, vervangen bij het decreet van 9 juli 2021

Art. 13	Art. 6.74, §1, derde lid, 1°	Vlaamse Codex Wonen van 2021, artikel 6.36, §2, tweede lid, vervangen bij het decreet van 9 juli 2021
Art. 14	Art. 7.46 – overgangsbepaling	Decreet van 6 mei 2022 tot wijziging van boek 6, deel 9, titel 2, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat het gebruik van hernieuwbare energie door sociale huurders betreft, en tot wijziging van artikel 6.3/1, 6.16, 6.17 en 6.19 van dezelfde codex, artikel 10
Art. 15	Overgangsbepaling – 5.191, §5, eerste lid	
Art. 16	Overgangsbepaling – 6.57	
Art. 17, vijfde lid	Inwerkingtredingsbepaling	Decreet van 6 mei 2022 tot wijziging van boek 6, deel 9, titel 2, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat het gebruik van hernieuwbare energie door sociale huurders betreft, en tot wijziging van artikel 6.3/1, 6.16, 6.17 en 6.19 van dezelfde codex, artikel 11
Art. 18	Uitvoeringsbepaling	

Met de in deze tabel vermelde rechtsgronden kan worden ingestemd, onder voorbehoud van wat volgt.

3.2.1. Voor artikel 4 van het ontwerp wordt rechtsgrond gezocht in artikel 6.3/1, § 3, tweede lid, van de Vlaamse Codex Wonen 2021, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2021.¹ In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de categorieën van persoonsgegevens vermeld in het eerste lid ervan nader te omschrijven.

3.2.2. Artikel 4, 1°, van het ontwerp strekt ertoe de vaststelling dat de huurder een beschermde afnemer is, toe te voegen aan persoonsgegevens die overeenkomstig artikel 6.3/1, § 1, van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021 worden verwerkt. Gevraagd welke in artikel 6.3/1, § 3, eerste lid, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 vermelde categorie van persoonsgegevens hiermee nader wordt omschreven, verwees de gemachtigde naar punt 5° van die bepaling ('financiële bijzonderheden').

Met een beschermd afnemer wordt een beschermde afnemer bedoeld als vermeld in artikel 1.1.1, § 2, 7°, van het Energiebesluit van 19 november 2010,² zijnde een

¹ Decreet van 9 juli 2021 'houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen'. In de rechtshistoriek moet geen gewag worden gemaakt van de latere wijzigingen van artikel 6.3/1, § 3, van de Vlaamse Codex Wonen 2021, vermits die geen betrekking hebben op het tweede lid van die bepaling.

² Zie het ontworpen artikel 6.60, § 1, van het Besluit Vlaamse Codex Wonen (artikel 8 van het ontwerp).

“huishoudelijke eindafnemer of huishoudelijke eindafnemer van thermische energie waarbij op het adres van de aansluiting minstens één persoon gedomicilieerd is die behoort tot de lijst van residentiële klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie, vermeld in artikel 4 van de Programmawet van 27 april 2007, in artikel 2 van het ministerieel besluit van 30 maart 2007 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van aardgas aan de beschermde residentiële afnemers met een laag inkomen of in een kwetsbare positie en artikel 2 van het ministerieel besluit van 30 maart 2007 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de beschermde residentiële afnemers met een laag inkomen of in een kwetsbare positie”. Vermits de hoedanigheid van beschermd afnemer in essentie aan de hand van zijn inkomen wordt bepaald, kan inderdaad worden aangenomen dat de vaststelling dat de huurder een beschermde afnemer is, als een “financiële bijzonderheid” moet worden beschouwd en dat artikel 4, 1°, van het ontwerp bijgevolg rechtsgrond vindt in artikel 6.3/1, § 3, tweede lid, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

3.2.3. In zoverre de verwerkingsverantwoordelijke in het ontworpen artikel 6.3/1, § 1, tweede lid, van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021 (artikel 4, 2°, van het ontwerp) gemachtigd wordt om de vaststelling dat de huurder een beschermde afnemer is, door te geven aan een private partner voor de berekening van de vergoeding voor het gebruik van herbruikbare energiebronnen, vindt die bepaling echter rechtsgrond in artikel 6.3/1, § 6, tweede lid, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, naar luid waarvan de Vlaamse Regering aanvullende entiteiten kan aanduiden waaraan persoonsgegevens voor specifiek omschreven doeleinden kunnen worden doorgegeven.

3.3. De artikelen 8 en 9 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 6.25, zesde lid, van de Vlaamse Codex Wonen 2021. In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de berekeningswijze te bepalen van de periodieke vergoeding voor het voordeel dat de huurder geniet door het gebruik van hernieuwbare energiebronnen, evenals de wijze waarop de verhuurder de verbruiksgegevens van de huurder kan opvragen en de gevallen waarin de vergoeding verminderd of niet aangerekend wordt.

Hetzelfde geldt voor de overgangsregeling waarin het ontworpen artikel 7.46, tweede tot zesde lid, van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021 (artikel 14 van het ontwerp) voorziet. In zoverre in het ontworpen derde lid van die bepaling de datum wordt vastgesteld waarop een productiemeter moet worden geplaatst, vindt het rechtsgrond in artikel 10 van het decreet van 6 mei 2022.

3.4. Artikel 11 van het ontwerp, dat in werking treedt op 1 oktober 2023,³ vindt rechtsgrond in artikel 6.30, eerste lid, van de Vlaamse Codex Wonen 2021. Zoals vervangen bij artikel 185 van het decreet van 9 juli 2021 ‘houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen’ luidt die bepaling met ingang van 1 januari 2023⁴ als volgt:

“De huurder voldoet niet aan de voorwaarde van passendheid van de woning als hij een onderbezette woning bewoont en minstens twee aanbiedingen van een woning die

³ Zie artikel 17, derde lid, van het ontwerp.

⁴ Zie artikel 71, derde lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2021 ‘tot wijziging van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat betreft de sociale huur’.

aangepast is aan zijn nieuwe gezinssamenstelling in dezelfde omgeving weigert of geweigerd heeft. De Vlaamse Regering bepaalt wat wordt verstaan onder onderbezette woning en onder dezelfde omgeving en aan welke voorwaarden de aangeboden woning moet voldoen.”

3.5. Artikel 15 van het ontwerp vindt rechtsgrond in de artikelen 5.72, § 1, vierde lid, en 5.75, eerste lid, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, net zoals de artikelen 1 tot 3 van het ontwerp waarvoor het in een overgangsregeling voorziet.

Artikel 16 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 6.23 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, net zoals artikel 7 van het ontwerp waarvoor het in een overgangsregeling voorziet.

VORMVEREISTEN

4. Artikel 4 van het ontwerp bevat bepalingen die verband houden met de verwerking van persoonsgegevens.

Bij de adviesaanvraag is advies nr. 2022/100 gevoegd dat de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens op 11 oktober 2022 over het ontwerp heeft uitgebracht.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds in tal van adviezen heeft opgemerkt, dient met betrekking tot die bepalingen niet enkel het advies te worden ingewonnen van de Vlaamse toezichtcommissie, maar ook het advies van de (federale) Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’. Het is immers die autoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de ‘algemene’ regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming⁵ heeft vastgesteld. Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de adviesverplichting waarin artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet.⁶

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het ontwerp doorgang kan vinden.

⁵ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

⁶ Adv.RvS 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over het voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

5. Het opschrift van het ontwerp lijkt grammaticaal niet volledig te kloppen. Indien het woord “woning” wordt behouden, moet er telkens “een (...) woning” worden geschreven. In het andere geval schrijve men telkens “woningen”.⁷

Aanhef

6. De rubriek ‘Rechtsgrond’ moet worden aangepast aan hetgeen hiervoor over de rechtsgrond voor het ontwerp is opgemerkt.

Artikel 4

7. Artikel 4 van het ontwerp strekt tot wijziging van artikel 6.3/1, § 1, van het besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, ingevoegd bij artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2021 ‘tot wijziging van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat betreft de sociale huur’.

Bij gebrek aan een afwijkende regeling in artikel 17 van het ontwerp treedt artikel 4 ervan in werking de tiende dag na die van de bekendmaking van het te nemen besluit in het Belgisch Staatsblad,⁸ terwijl het voormelde artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2021 pas in werking treedt op 1 oktober 2023.⁹

Gelet hierop zijn er twee mogelijkheden. Ofwel wordt aan artikel 17 van het ontwerp een lid toegevoegd dat ertoe strekt de inwerkingtreding van artikel 4 van het ontwerp uit te stellen tot 1 oktober 2023. Ofwel wordt artikel 4 van het ontwerp vervangen door een bepaling die ertoe strekt artikel 25 van het besluit van 17 december 2021 zo te wijzigen dat de wijzigingen van artikel 6.3/1, § 1, van het Besluit van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 waarin artikel 4 voorziet, in die bepaling worden opgenomen.

⁷ De verwijzing naar het te nemen besluit in het ontworpen artikel 7.46, derde lid, van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021 (artikel 14 van het ontwerp) moet hieraan worden aangepast.

⁸ Artikel 84,2°, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

⁹ Zie artikel 71, vierde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2021, zoals gewijzigd bij artikel 131 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 november 2022 ‘tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2022 houdende diverse maatregelen inzake de herstructurering van het beleidsveld Wonen en tot wijziging van verschillende besluiten over wonen’.

Artikel 7

8. In artikel 7, 1°, van ontwerp moet worden gepreciseerd dat de opheffing van het woord “tweede” betrekking heeft op de zinsnede “de tweede weigering” (en niet op de zinsnede “artikel 6.65, tweede lid”).

Artikel 17

9.1.1. Uit artikel 17, eerste en tweede lid, van het ontwerp vloeit voort dat de artikelen 8, 9 en 14 van het te nemen besluit uitwerking hebben met terugwerkende kracht.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is evenwel enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

9.1.2. Gevraagd hoe in het licht van het voorgaande kan worden verantwoord dat de artikelen 8 en 14 van het te nemen besluit uitwerking hebben met ingang van 1 maart 2021, verklaarde de gemachtigde:

“De bepalingen die de nieuwe berekeningswijze van de vergoeding ter compensatie van het gebruik van hernieuwbare energie invoeren (artikel 8), alsook de overgangsbepalingen (artikel 14) treden op dezelfde datum in werking als het decreet van 6 mei 2022 tot wijziging van boek 6, deel 9, titel 2 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat het gebruik van hernieuwbare energie door sociale huurders betreft, en tot wijziging van artikel 6.3/1, 6.16, 6.17 en 6.19 van dezelfde codex, namelijk op 1 maart 2021.

Ten gevolge van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof nr. 5/2021 van 14 januari 2021 vallen woningen die over een digitale meter beschikken, vanaf 1 maart 2021 (datum van publicatie van het arrest in het Belgisch Staatsblad) onder de nieuwe tariefmethodologie van de VREG. Dat betekent dat commerciële energieleveranciers vanaf 1 maart 2021 geen rekening meer houden met het compensatiemechanisme van de terugdraaiende teller, maar met het effectieve verbruik van de van het net gehaalde stroom gemeten door de digitale meter.

Een voorbeeld: een gemiddeld gezin verbruikt volgens de CREG 3500 kWh elektriciteit per jaar. Bij een geïnstalleerd PV-vermogen van bijvoorbeeld 1800 kWh zal in het systeem met de terugdraaiende teller de verhuurder voor 1800 kWh een PV-tarief aanrekenen, de huurder moet vervolgens voor 1700 kWh aan zijn commerciële leverancier een commercieel tarief betalen. Immers, al de geproduceerde stroom die de huurder niet gelijktijdig met de productie verbruikt, kan hij later terug van het net halen, waarvoor de huurder een prosumentenvergoeding betaalt.

In het systeem met de digitale meter kan de huurder niet langer de niet gelijktijdig verbruikte geproduceerde stroom later van het net halen. Uitgaande van cijfers van de VREG ligt het aandeel gelijktijdig afgenomen stroom rond de 36%. Dat betekent dat de verhuurder voor in het voorbeeld een productie van 1800 kWh maar een PV-tarief zou mogen aanrekenen voor 648 kWh ($36\% \times 1800 \text{ kWh}$), een verschil van 1152 kWh. De resterende productie van 1152 kWh zal de verhuurder vervolgens verkopen op de markt, of

delen via energiedelen of een energiegemeenschap. De huurder betaalt dan voor die 1152 kWh een commercieel tarief aan zijn energieleverancier. Als we aan de regeling geen retroactieve werking zouden toekennen, zou de verhuurder dus in plaats van een PV-tarief voor 648 kWh een PV-tarief aanrekenen voor 1800kWh, waardoor de huurder tweemaal zou betalen voor een hoeveelheid stroom van 1152 kWh, éénmaal het PV-tarief aan zijn verhuurder, en éénmaal het commercieel tarief aan zijn energieleverancier.

Kortom : het uitgangspunt van de nieuwe berekeningswijze is dat de verhuurder nog steeds een vergoeding aanreken, maar dat de hoogte van de vergoeding wordt bepaald door het aandeel van de geproduceerde stroom die de huurder effectief heeft verbruikt (= het zelfverbruik van energie). De nieuwe berekeningswijze gaat in zodra de woning valt in het nieuwe tariefstelsel van de VREG, dat samenhangt met het wegvallen van het compensatiesysteem van een terugdraaiende teller. Dat hangt voor nieuwe installaties samen met het installeren van een digitale meter. Voor bestaande installaties met een digitale meter hangt dat samen met de publicatiedatum van het arrest, namelijk 1 maart 2021.

De huidige berekeningswijze moet dan ook met ingang van 1 maart 2021 worden vervangen door de nieuwe berekeningswijze. De terugwerkende kracht van inwerkingtreding is verantwoord door het moeten verzekeren van een goede werking en de continuïteit van de openbare dienst en er worden in beginsel geen verkregen situaties aangetast. Er wordt tot hiertoe in afwachting van de nieuwe berekeningswijze gewerkt met maandelijkse voorafbetalingen die al zo goed mogelijk rekening houden/hielden met de gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof. Via nieuwsflashes is de sector op de hoogte gebracht dat er een nieuwe berekeningswijze werd ontwikkeld. De jaarlijkse afrekening voor 2021 en 2022 dienen nog te gebeuren op basis van deze nieuwe berekeningswijze.

De overgangsbepaling, vermeld in ontworpen artikel 7.46, derde lid (zie artikel 14 van dit besluit) garandeert een billijke vergoeding die de huurder moet betalen, in afwachting dat de verhuurder de nodige stappen heeft kunnen zetten om de nieuwe berekeningswijze te kunnen toepassen. Tot eind 2023 kan de forfaitaire berekening worden gebruikt in afwachting van de volledige implementatie van de nieuwe berekeningswijze. Deze forfaitaire berekening legt het zelfverbruik vast op 25% van het normatief verbruik volgens de gezinsgrootte en verdeelt dit over de vier kwartalen van jaar volgens de typische zoninstralingsverdeling. Het aandeel zelfverbruik is hierbij lager ingeschat dan de 36% van de VREG om zeker geen overschatting te hebben.”

In zoverre met de terugwerkende kracht die wordt verleend aan de artikelen 8 en 14 van het ontwerp, beoogd wordt te vermijden dat de huurder zowel een vergoeding aan zijn verhuurder als de elektriciteitsprijs aan zijn leverancier betaalt, kan worden aangenomen dat ze noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en dat er, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

9.1.3. Voor artikel 9 van het ontwerp verantwoordde de gemachtigde de terugwerkende kracht als volgt:

“De programmawet van 27 december 2017 heeft de federale bijdrage vervangen door een accijns op elektriciteit. Deze maatregel trad in werking op 1 januari 2022. Vanaf 1 januari 2022 moet de federale bijdrage bijgevolg vervangen worden door de federale accijns in de berekening van de vergoeding voor de niet-beschermden afnemers. De terugwerkende kracht van inwerkingtreding is dan ook verantwoord voor de goede

werking en de continuïteit van de openbare dienst en er worden in beginsel geen verkregen situaties aangetast.”

Vermits artikel 9 van het ontwerp strekt tot wijziging van artikel 6.60 van het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, dat bij artikel 8 van het ontwerp met terugwerkende kracht wordt vervangen, kan de terugwerkende kracht om dezelfde reden als vermeld in opmerking 9.1.2 ook voor artikel 9 worden aanvaard.

9.2. Luidens artikel 17, vierde lid, van het ontwerp treden de artikelen 1 tot 3 en 15 van het te nemen besluit in werking op een nog niet bepaalde datum. Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Deze data werden voorlopig nog niet ingevuld, daar met de IT’ers wordt bekeken wanneer de applicatie klaar is om deze wijziging in werking te kunnen laten treden.

Het betreft zowel de data in artikel 15, dat in een overgangsregeling voorziet als de data in artikel 16, vierde lid.

Deze data zullen worden toegevoegd zodra de timing in het ICT-traject gekend is en dit uiterlijk bij de definitieve goedkeuring van het ontwerp.”

Er zal evenwel op moeten worden toegezien dat die datum niet voorafgaat aan de bekendmaking van het te nemen besluit.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE